

gjorde den højtærede Landbrugsminister gældende, at den ikke var fyldestgørende, at den tillod for store Avancer, og han nævnte nogle Eksempler derpaa. Hvis disse Eksempler var rigtige, og der virkelig under den nuværende Regulering lovlig fremkom saadanne store Avancer, som han har nævnt, saa var det et Vidnesbyrd om en Ting, nemlig om, at Forordningen trængte til at forandres. Der har været Forhandlinger om dette Spørgsmaal, om en Ændring, og om Avancerne efter Krigsforhold ikke var for store, og om man nu ikke skulde gaa til en Avance efter Fredsforhold, og jeg skal med største Glæde være med til en Udvikling i saa Henseende. Men naar den højtærede Minister anfører denne Forordning som et Vidnesbyrd om, hvor alt for store Avancer der har kunnet tages i Majs-handel, saa beder jeg om, at man har Opmærksomheden henvendt paa, at de Avancer, der her er Tale om, er henholdsvis 5 og 3 pCt., medens de Avancer, der var Tale om paa nogle Husholdningsartikler, som den højtærede Landbrugsminister nævnte, var indtil 100 pCt. Hvis den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at 5 pCt. og 3 pCt. Avance paa Foderstoffer, paa Majs henholdsvis til Importører og Detailhandlere, er for meget, nu vel, saa lad ham foretage en skarpere Begrænsning deraf, men der er ingen som helst Mening i at sige, at man bedst begrænser Avancen ved at ophæve disse Bestemmelser, naar dog Landbrugsministeren har vist, at den sidste Periode havde saadanne Svingninger i Majsprisen, at den, der havde benyttet Konjunkturerne, vilde have kunnet tjene ganske anderledes end efter de af de svage Februarforordninger begrænsede Avancer. Men jeg vil gerne vende mig et Øjeblik — og det skal være det sidste, jeg skal sige — til de Avancer, den højtærede Minister fremhævede paa nogle Varer: Havregryn, Risengryn, Sago og Kartoffelmel. Hvis de Tal, som den højtærede Landbrugsminister fremlagde, var rigtige, fandt der daglig indenfor denne Handel Overtrædelser Sted af de nugældende Forordninger om Avance, og saa var det den højtærede Landbrugsministers naturlige Pligt, da han har haft let Adgang til at skaffe sig Oplysning om disse Tal, at gøre Indenrigsministeren bekendt dermed og vise ham, at for

Øjeblikket gaar der saadanne Ting i Svang, at inden Varen bliver bragt ud fra Skibet til Forbrugeren, er der lagt 100—130 pCt. til; thi dette falder ikke ind under Tilladeligheden efter de nuværende Forordninger. Saa burde han have sagt: Det kan altsaa ikke gaa længere, saaledes som man har fremtvunget, at de særlige Maksimalprisbestemmelser for disse Varer, som der før har været, er blevet ophævet, saa maa man genindføre den særlige Avancebestemmelse for disse vigtige Husholdningsvarer.

Men jeg vil dog gerne sige, at fra sagkyndig Side bestrides de Tal, som den højtærede Landbrugsminister har fremført. Naar han siger, at Havregryn en grøs kan føres her til Landet for 77—78 Kr. for 100 kg, og at de i Detailhandelen sælges for 1 Kr. 64 Øre pr. kg, med andre Ord, at ca. 100 pCt. tages i Avance, saa erklæres det til mig fra sagkyndig Side, at her maa der være sket for den højtærede Landbrugsminister en Forveksling mellem danske Havregryn og amerikanske Havregryn. Det er meget rigtigt, at danske Havregryn, som den højtærede Landbrugsminister nævner, sælges for ca. 1 Kr. 64 Øre pr kg, men det er ikke de amerikanske. De amerikanske Havregryn, som for Øjeblikket udbydes af Grosisten til 90 Øre pr. kg, vil i Handelen komme til at koste 100 à 110 Øre pr. kg, og der findes for Øjeblikket Havregryn — jeg ved en bestemt Forretning, hvor det er Tilfældet — til 98 Øre pr. kg, altsaa slet ikke denne Pris af 1 Kr. 64 Øre, som den højtærede Landbrugsminister taler om. Det er de danske Havregryn, de knækkede og valsede Havregryn, som er oppe paa denne høje Pris. Men hvis der sker en Sammenblanding ogsaa i Detailhandelen, hvorved den amerikanske Vare bringes op til den danske Vares Pris — hvad jeg ikke tror finder Sted i nogen hæderlig Forretning —, men hvis der er Folk, som gør dette, er det et Vidnesbyrd om, hvor nødvendigt det er at have Bestemmelser, som hindrer noget saadant. Den Gang, vi havde Bestemmelser om de danske Havregryns Salg og de amerikanske Havregryns Salg og Maksimalpriser, skete der ikke saadanne Ting. I dette Tilfælde er det endogsaa saa meget lettere, som man helst ønsker at sælge de danske Havregryn i Pakker; det gør Fabrikkerne. Det var derfor overmaade let